

stillerne af det oprindelige forslag), medens 38 afstod (især forslagsstillerne til fællesforslaget samt USA).

Af fællesforslaget vedtoges først den afgørende første operative paragraf om program- og koordinationskomiteens sammensætning med 47 stemmer for, herunder de nordiske lande, 43 imod, medens 15 undlod at stemme. Resten af fællesforslaget vedtoges derefter med 51 stemmer for, 35 imod, medens 16 afstod, og resolutionen i sin helhed godkendtes med 60 stemmer for, ingen imod, medens 43 afstod, især forslagsstillerne af det oprindelige forslag.

Hovedindholdet af resolutionen, der fik 12 præambulerende paragraffer og 8 ret udspecificerede operative paragraffer, blev herefter, at Generalforsamlingen *anmoder* ECOSOC om på sin genoptagne 41. samling at udvide rådets program- og koordinationskomité med 5 medlemmer, der skal udpeges af Generalforsamlingens præsident; *anmoder* denne udvidede komité om at foretage en undersøgelse, der (a) skal give et klart og omfattende billede af eksisterende operationelle og forskningsmæssige aktiviteter inden for FN-familien på det økonomiske og sociale område, og (b) skal resultere i rekommandationer om modifikationer i eksisterende aktiviteter, procedurer og administrative arrangementer, som måtte være nødvendige for at opnå en række nærmere specificerede formål, såsom koncentration af ressourcer på programmer af direkte betydning for medlemslandene, en fleksibel og hurtig måde at afhjælpe medlemslandenes behov, en minimal administrationsbyrde m. v. Den udvidede komité anmodes om gennem ECOSOCs 43. samling at aflægge en foreløbig beretning til 22. Generalforsamling.

I *plenarforsamlingen* blev resolutionen (res. 2188) vedtaget den 13. december 1966 med 98 stemmer for, 1 imod (Tanzania), medens 6 afstod.

På *ESOSOCs genoptagne 41. samling* udpegedes følgende 16 lande som medlemmer af program- og koordinationskomiteen for en 3-årsperiode udløbende den 31. december 1969:

4 vestlande: Canada, Frankrig, Storbritannien og USA.

2 østlande: Rumænien og Sovjetunionen.
4 afrikanske lande: Algeriet, Cameroun, Ghana og Tanzania.
3 latinamerikanske lande: Brasilien, Ecuador og Venezuela.
3 asiatiske lande: Indien, Pakistan og Philippinerne.

Generalforsamlingens præsident udpegede følgende 5 lande til at udfylde de supplerende pladser i ad hoc-udvalget: Tjekkoslovakiet, Jordan, Malta, Trinidad/Tobago samt UAR.

Afsluttende skal fremhæves, at det var bemærkelsesværdigt, at en række udviklingslande for første gang syntes interesserede i at støtte de vestlige lande i at beskytte ECOSOCs arbejdsfelt og indflydelse, hvilket formentlig skyldes udviklingslandenes større indflydelse i rådet efter dets udvidelse fra 18 til 27 medlemmer. Endvidere må det påpeges, at det — skønt der utvivlsomt er behov for en rationalisering af FN-organisationernes virksomhed på det økonomiske og sociale område — forekommer tvivlsomt, om ad hoc-udvalget kan udføre sin omfattende opgave tilfredsstillende i løbet af den påtænkte tidsperiode.

3. udvalgs beretninger: A/6517, A/6520 og A/6544.

Omstilling til fredelige formål af ressourcer frigivet ved nedrustning.

(Dagsordenens punkt 44).

Plenarforsamlingen godkendte enstemmigt den 6. december 1966 en af 2. udvalg vedtaget resolution (res. 2171), som billiger Det økonomiske og sociale Råds beslutning på dets sommersamling 1966, hvorefter beretninger vedrørende de økonomiske og sociale konsekvenser af nedrustning for fremtiden blot forelægges rådet hvert andet år, med mindre udviklingen tilsiger udarbejdelsen af yderligere beretninger.

2. udvalgs beretning: A/6553.

Permanent suverænitet over naturrigdomme.

(Dagsordenens punkt 45).

Spørgsmålet om suveræniteten over naturrigdomme blev behandlet af 2. udvalg